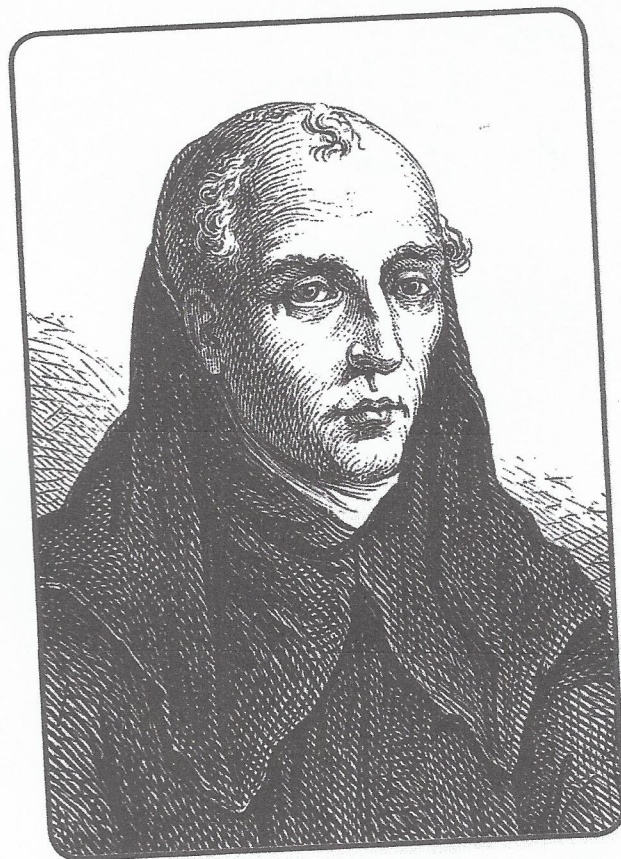

La melodia i les notes musicals

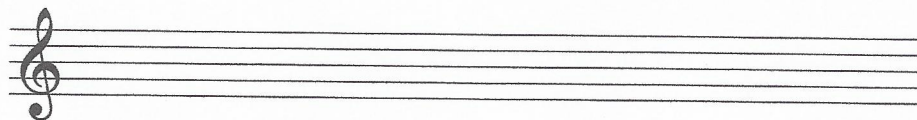
El sistema d'escriptura musical actual prové de l'edat mitjana. El monjo italià Guido d'Arezzo (995-1050) va introduir el tetragrama i va utilitzar les primeres síl·labes dels versos d'un himne llatí dedicat a sant Joan per donar nom a les notes que es fan servir en els països llatins: *ut, re, mi, fa, sol* i *la*. Cada un dels sis versos d'aquest himne començava en un grau més agut que el vers anterior. Més tard, el nom de la nota *ut* es va canviar pel de *do*, a partir de la paraula *dominus*, i quan es va incorporar una línia més al tetragrama, que es convertí en un pentagrama, es va afegir la nota *si*, extreta de les inicials de sant Joan en llatí.

Guido d'Arezzo

2 Dibuixa les notes de l'escala de do en el pentagrama i escriu el nom de cada una.

La melodia és una successió de sons organitzats de manera que formen frases amb sentit musical.